

זוהר היומי

זוהר בראשית – דף כ"ג ע"ב

פרשת בראשית

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (כ"ג ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

אִיהוּ לְבוּשָׁא דְשְׁכִינְתָּא. וְאִי אָדָם לָא הָוֵה עֲתִיד לְמַכְרִי (למחטי) הָוֵה שְׁכִינְתָּא בְּלֹא כְסוּיָא כְּגֻוְנָא דְעָנִי. וּבְגִין דָּא כָּל מָאן דְּחָב כְּאֵלוּ אִפְשִׁיט לְשְׁכִינְתָּא מְלִבוּשָׁהָ. וְהָאִי אִיהוּ עוֹנֵשָׁא דְאָדָם.

תרגום לעברית

אמר להם, מן הדין היה לו לבראו כה, בגלל שהתורה בגללו נבראה, שכתוב בה ענש לרשעים ושכר לצדיקים, ולא היה שכר לצדיקים וענש לרשעים אלא בגלל אדם של בריאה, (ישעיה מה) לא תהו בראה לשבת יצרה. אמרו, ודאי כעת שמענו מה שלא שמענו עד עכשו, שודאי לא ברא הקדוש ברוך הוא דבר שלא צריך, ולא עוד, אלא התורה של בריאה היא לבוש השכינה, ואם אדם לא היה עתיד להבראת [לחטא], היתה השכינה בלי כסוי כמו עני. ולכן כל מי שחטא, כאלו הפשיט לשכינה את מלבושיה, וזהו ענש האדם.

וְכָל מָאן דְּמַקְיִים פְּקוּדֵין דְּאוֹרֵייתָא כְּאֵלוּ הוּא לְבִישׁ לְשְׁכִינְתָּא בְּלְבוּשָׁהּ. וּבְגִין דָּא אוּקְמוּהּ בְּכִסּוּיָא דְּצִיצִית (וּתְפִלִּין) (שְׁמוֹת כב) כִּי הִיא כְּסוּתוֹ לְבָדָה הִיא שְׁמָלְתוֹ לְעוּרֹוּ בְּמָה יִשְׁכַּב בְּגָלוּתָא וְהָא אוּקְמוּהּ. תָּא חֲזִי, חֲשָׁךְ אִיהוּ אוּכְמוּ דְּאוֹרֵייתָא אֹר חִיּוּרוֹ דְּאוֹרֵייתָא.

תרגום לעברית

וְכָל מִי שְׁמַקְיִים מְצוּוֹת הַתּוֹרָה, כְּאֵלוּ הַלְבִּישׁ לְשְׁכִינָה אֶת מְלְבוּשֶׁיהָ. וְלָכֵן פְּרָשׁוּהָ בְּכִסּוּי הַצִּיצִית [וּתְפִלִּין] (שְׁמוֹת כב) כִּי הִיא כְּסוּתָהּ לְבָדָה הִיא שְׁמָלְתוֹ לְעוּרוֹ בְּמָה יִשְׁכַּב, בְּגָלוּת? וְהָרִי פְּרָשׁוּהָ. בֵּא רָאָה, חֲשָׁךְ הוּא שְׁחַר שֶׁל הַתּוֹרָה, אֹר הַלְכֵן שֶׁל הַתּוֹרָה.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (סימן ה)

חֲוֹרוֹ דְּאוֹרֵייתָא וְכַד אִיהוּ אֹר מְתַלְבֵּשׁ בְּחֲשָׁךְ אֲתַמָּר בְּאוֹרֵייתָא (שִׁיר הַשִּׁירִים א) שְׁחֹרָה אָנִי וְנֶאֱנָה וְכַד אֶסְתַּלַּק מִתַּמָּן אֹר דְּאִיהוּ חֲוֹרוֹ אָמְרָה אֵל תִּרְאוּנִי שְׁאֲנִי שְׁחֹרְחוּרָת וְאוֹרֵייתָא כְּגוֹנָא דְּבַת עֵינָא דְּאִיהִי אוּכְמָא וְשְׁפִירָא בְּאוֹר דְּנֶהֱיִר בָּהּ וּבְגִין דָּא בַת עֵינָא וְאוֹר דְּנֶהֱיִר בָּהּ אָמְרָה (תְּהִלִּים כז) יְיָ אוֹרִי וְיִשְׁעֵי מִמִּי אִירָא אוֹרִי אֹר י' דְּאִיהִי בַת עֵין וְתִרִין גּוֹנִין אֵית לִיהּ אֹר מְלָגָאוּ וְחֲשָׁךְ מְלָכֵר לְמַהְוִי שְׁלִטָּאָה בָּהּ עַל כָּל קְלוּסִין (קְלִיפִין) הָדָא הוּא דְּכִתִּיב (תְּהִלִּים ק' ג') וּמַלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. בְּלְבוּשָׁא דְּאוֹר אִיהִי שְׁלִיטָת עַל כָּל אֵינוֹן דְּאֲתַמָּר בָּהוֹן (שְׁמוֹת י') וְלָכֵל בְּנִי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁבוֹתָם וּבְלְבוּשָׁא אוּכְמָא שְׁלִיטָת עַל חֲיִיבָיָא דְּאֲתַמָּר בָּהוֹן (שְׁמוּאֵל א' ב') וְרִשְׁעִים בְּחֲשָׁךְ יְדָמוּ.

לְכֹן שֶׁל הַתּוֹרָה, וּכְשֵׁאוֹתָיו אֹר מִתְלַבֵּשׁ בַּחֲשֶׁךְ, נֹאמֵר בַּתּוֹרָה שְׁחוֹרָה אֲנִי וְנֹאחָה. וּכְשֶׁמִּתְעַלָּה מִשֶּׁם אֹר שֶׁהוּא לְכֹן, אֹמְרַת אֵל תִּרְאֵנִי שְׁאֲנִי שְׁחִרְחֶרֶת, וְהַתּוֹרָה כְּמוֹ שְׁבֵת עֵינַי, שֶׁהִיא שְׁחוֹרָה וַיִּפֶּה בְּאוֹר שְׁמַאִיר בָּהּ, וְלִכְּוֹן בַּת עֵינַי וְהָאוֹר שְׁמַאִיר בָּהּ אִמְרָה ה' אֹרִי וַיִּשְׁעֵי מִמִּי אִירָא. אֹרִי - אֹר י', שֶׁהִיא בַת עֵינַי, וּשְׁנֵי גִּוְנִים יֵשׁ לָהּ - אֹר מִבְּפָנִים וְחֲשֶׁךְ מִבְּחוּץ, לְהִיּוֹת שׁוֹלֵט בָּהֶם עַל כָּל הַקְּלוּסִים [קִלְפוֹת]. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (תְּהִלִּים קג) וּמִלְכוּתוֹ בְּכָל מְשָׁלָה. בְּלָבוּשׁ שֶׁל אֹר הִיא שׁוֹלֵטַת עַל כָּל אוֹתָם שֶׁנֹּאמֵר בָּהֶם (שְׁמוֹת י) וְלִכְּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הָיָה אֹר בְּמוֹשְׁבָתָם, וּבְלָבוּשׁ שְׁחֹר שׁוֹלֵטַת עַל הָרָשָׁעִים שֶׁנֹּאמֵר בָּהֶם (שְׁמוּאֵל א ב) וּרְשָׁעִים בַּחֲשֶׁךְ יִדְמוּ.

טקסט הזוהר

וְעוֹד אֹר אִיהוּ מְסִטְרָא דִּימִינָא דְאִיהוּ אֹר יוֹם קִדְמָא דְאִתְמַר בֵּיה (בְּרַאשִׁית א') יְהִי אֹר דָּא אֲבִרָהֶם וַיִּקְרָא אֱלֹהִים לְאֹר יוֹם. חֲשֶׁךְ מְסִטְרָא דְשְׁמַאלָא דְאִתְמַר בֵּיה בִּיצְחָק (בְּרַאשִׁית כ"ז) וַתִּכְהֶיז עֵינָיו מִרְאוֹת וְלַחֲשֶׁךְ קָרָא לִילָה יַעֲקֹב דְּאִתְלַבֵּשׁ מִתְרוּיָהוּ בְּאוֹר דִּימִינָא וּבַחֲשֶׁךְ דְשְׁמַאלָא וּבַתְרוּיָהוּ עֲמוּדָא דְאַמְצָעִיתָא אִיהוּ עֲמוּד. (שְׁמוֹת י"ג) עֲמוּד הָעֵנָן יוֹמָם וְעֲמוּד הָאֵשׁ לַיְלָה לְפָנֵי הָעָם. עֵנָן מְסִטְרָא דִילִיָּה מִיָּא, חֲשֶׁךְ מְסִטְרָא דִילִיָּה אֲשָׁא עֲמוּד אִיהוּ שְׁלוֹם בֵּינֵיהוּ. הָדָא הוּא דְכְּתִיב (אִיּוֹב כ"ה) עוֹשֶׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו וְכַד אִיהוּ בְּאַמְצָעִיתָא (שְׁמוֹת יד) וְלֹא קָרַב זֶה אֶל זֶה כָּל הַלַּיְלָה, לֹא קָרַיב מִיָּא לְאֲשָׁא וְלֹא אֲשָׁא לְמִיָּא דְאִיהוּ אֲפָרִישׁ בֵּינֵיהוּ. וְדָא אִיהוּ מַחְלֻקַת בֵּית הָלֵל וּבֵית שְׁמַאי שֶׁהִיא לְשֵׁם שְׁמַיִם וְלִקְבָלֵיהוּ תְרִין אֲמוּרָאֵי דְרַקִּיעָא מִיכָאֵל וְגַבְרִיאֵל וְשָׁר שְׁלוֹם מְכַרִּיעַ בֵּינֵיהֶם דְאִיהוּ נוֹרִיא'ל, אֹרִיאֵל אֶתְקָרִי מְסִטְרָא דִימִינָא נוֹרִיאֵל מְסִטְרָא דְשְׁמַאלָא וְאִיהוּ אָדָם דְלִתְתָּא מִטְטְרוּ'ן שְׁמִיָּה שְׁלִיט עַל כָּל מְאִרִי מִתְנִיתִין הָדָא הוּא דְכְּתִיב (בְּרַאשִׁית א') וַיִּרְדּוּ בְּדָגַת הַיָּם אֵלֶיךָ תִּלְמִידֵי חֲכָמִים דְּמִתְרַבֵּין בְּיָמָא דְאֹרִיָּיתָא דִּירְתִי מִתְמָן נֶפֶשׁ חַיָּה.

ועוד, אור הוא מצד הימין (חסד), שהוא אור של יום ראשון שנאמר בו יהי אור, זה אברהם, ויקרא אלהים לאור יום. חשך מצד השמאל, שנאמר בו ביצחק (שם כז) ותכהין עיניו מראות, ולחשך קרא לילה. יעקב שהיה לבוש משניהם באור של ימין ובחשך של שמאל, ובשניהם עמוד האמצעי הוא עמוד. עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם. הענן מצד שלו מים. החשך מצד שלו אש. עמוד הוא שלום ביניהם. זהו שכתוב (איוב כח) עושה שלום במרומיו. וכשהוא באמצע - ולא קרב זה אל זה כל הלילה. לא קרב המים לאש, ולא אש למים, שהוא מפריד ביניהם. וזוהי מחלקת בית הלל ובית שמאי שהיא לשם שמים, וכנגדם שני אמונאים של הרקיע, מיכאל וגבריאל, ושר שלום מכריע ביניהם, שהוא נוריאל. אוריאל נקרא מצד הימין, נוריאל מצד השמאל, והוא אדם שקלמטה, מטטרו'ן שמו, שולט על כל פעלי המשנה. זהו שכתוב (בראשית א) וירדו בדגת הים, אלו תלמידי חכמים שמתרבים במי התורה, שיורשים משם נפש חיה.

טקסט הזוהר

ובעוף השמים אליו מארי דזכוון דבזכותהון פרחין לעילא וירתינ מתמן רוחא דאיהו עוף יעופף בגדפין בפקודין דעשה. ובבהמה אליו עמי הארץ דאתמר בהון (במדבר י"ד) אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם. (עד כאן מההשמטות) ואי צלותא לאו איהי שלימא כמה מלאכי חבלה רדפין אבתרה כמא דאת אמרו, (איכה א) כל רודפיה השיגוה וגו'. ובגין דא מצלין (תהלים עח) והוא רחום יכפר עון דא סמאל דאיהו נחש. ולא ישחית דא משחית. והרבה להשיב אפו דא אף. ולא יעיר כל חמתו דא חמה. בגין דלא ירדפון בתר צלותא. וכמה מלאכי חבלה תליין מנייהו. שבעה ממנן אנון ותליין מנייהו שבעין. ובכל רקיעא ורקיעא אנון מקטרגין ותליין מנייהו עשרה אלף רבוא. ואי צלותא סלקא שלימא בעטופא דמצוה ותפלין על רישא ודרועא' אתמר בהו

(דברים כח) וראו כל עמי הארץ כי שם ידו' ד נקרא עליך ויראו ממך. שם יי אוקמוה דאיהי תפילין דרישא. ומאן דחזי שם ידו' ד על רישא' בצלותא דאיהי (ידו' ד) אדנ' יי' מיד כלהון ברחין. הדא הוא דכתיב' (תהלים צא) יפול מצדך אלף וגו'.

תרגום לעברית

ובעוף השמים - אלו בעלי זכיות, שבזכותם פורחים למעלה, ויורשים משם רוח שהוא עוף יעופף בפנפים במצוות עשה. ובבהמה - אלו עמי הארץ שנאמר בהם (במדבר יד) אל תיראו את עם הארץ כי לחמנו הם. ע"כ. (ואם תפלה אינה שלמה, כמה מלאכי חבלה רודפים אחריה, כמו שנאמר (איכה א) כל רדפיה השיגוה בין המצרים, ולכן מתפללים (תהלים עח) והוא רחום יכפר עון - זה סמא"ל שהוא נחש. ולא ישחית - זה המשחית. והרבה להשיב אפו - זה אף. ולא יעיר כל חמתו - זו חמה, כדי שלא ירדפו אחר התפלה. וכמה מלאכי חבלה תלויים מהם. שבעה ממנים הם, ותלויים מהם שבעים, ובכל רקיע ורקיע הם מקטרגים, ותלויים מהם עשרת אלפים רבוא. ואם תפלה עולה שלמה בעטוף של מצוה ותפילין על הראש והזרוע, נאמר בהם (דברים כח) וראו כל עמי הארץ כי שם יהו' ה נקרא עליך ויראו ממך. שם ה' פרשוה שהיא תפילין של ראש. ומי שרואה שם יהו' ה על הראש בתפלה שהיא אדנ' יי' (יהו' ה), מיד כלם בורחים. זהו שכתוב (תהלים צא) יפול מצדך אלף וגו'.

טקסט הזוהר

השלמה מההשמטות (המשך)

כך נהו'רא איהו (תהלים ל"ג) רננו צדיקים ביי' ודא דרגא דצדיק חי עלמין ומתמן רננה וביה פורקנא הדא הוא דכתיב (ירמיה כ"ג) צמח צדיק ודאי דאיהו עשירא וצדיק נטיל משמאלא ועמודא דאמצעיתא מימינא הדא הוא דכתיב (דברים ל"ג) מימינו אש דת למו.

כְּשֶׁהָאֹר הוּא, רָנְנוּ צְדִיקִים בָּהּ, וְזוֹ דִּרְגָה שֶׁל צְדִיק חַי הָעוֹלָמִים, וּמִשָּׁם רָנָה וּבֹה
הִגָּאֲלָה. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (ירמיה כג) צִמַּח צְדִיק, וְדַאי שֶׁהוּא עֲשִׂירִי, וְצְדִיק נֹסֵעַ מִשְׁמָאל,
וְעָמוּד הָאֲמֻצֶּעַ מִיָּמִין. זֶהוּ שְׁכָתוֹב מִיָּמִינוּ אֵשׁ דֵּת לָמוֹ.

טקסט הזהיר

תָּא חֲזִי כָּל אֲתוּוֹן אֵינוֹן מִסְטָרָא דְאֲתוּוֹן דְּאוֹרִיָּתָא דְכָלִּילָן בְּשִׁכְיִנְתָּא וְצְדִיק אִיהוּ נָטִיל
לְשִׁמְאֲלָא קִיז חַי דְּאִיהוּ יִצְחָק בְּהַפּוּהּ חַי עֲלָמִין קִשְׁרִי בְּשִׁמְאֲלָא וְשִׁכְיִנְתָּא תַתָּא מִסְטָרָא
דְּשִׁמְאֲלָא אֲתָמֵר בָּהּ וְהָאֶרֶץ הִיתָה מִסְטָרָא דִּימִינָא תוּהוּ וּבָהוּ בּוֹ הוּא מִסְטָרָא דְעָמוּדָא
דְּאֲמֻצֶּעִיתָא וְחֻשְׁךָ עַל פְּנֵי תְהוֹם דָּא שְׁכִינְתָּא תַתָּא וּמָאן גָּרִים לִיהָ (לה) הָאִי אֲלָא
קוּדְשָׁא בְּרִיהּ הוּא קוּדֵם דְּבָרָא עֲלָמָא הָוָה סְתִים יְהוֹ"ה לְבָתֵּר אֲתַפְּשֻׁטָּה ה' לְתַתָּא
וְאֲתָמֵר בָּהּ וְהָאֶרֶץ הִיתָה תוּהוּ וּבָהוּ וְרָזָא דְמִלָּה אֲלָה "תּוֹלְדוֹת" הַשָּׁמַיִם "וְהָאֶרֶץ
בְּהַבְרָאם בָּהּ" בְּרָאם הָרִי לָהּ דִּהְיָה לְבוֹשָׁהָ תוּהוּ.

תרגום לעברית

בֹּא רְאֵה, כָּל הָאוֹתִיּוֹת הֵן מִצַּד אוֹתִיּוֹת הַתּוֹרָה שְׁכָלוֹלוֹת בְּשִׁכְיָנָה, וְצְדִיק נֹסֵעַ מִשְׁמָאל,
קִיז חַי שֶׁהוּא יִצְחָק בְּהַפּוּהּ. חַי הָעוֹלָמִים קִשְׁרִי בְּשִׁמְאֲלָא, וְשִׁכְיָנָה תַתָּוֶנָה מִצַּד שְׁמָאל
נֶאֱמַר בָּהּ וְהָאֶרֶץ הִיתָה. מִצַּד הַיָּמִין תוּהוּ וּבָהוּ, בּוֹ הוּא מִצַּד עָמוּד הָאֲמֻצֶּעִי. וְחֻשְׁךָ עַל
פְּנֵי תְהוֹם - זֶה שְׁכִינָה הַתַּתָּוֶנָה. וּמִי גָרַם לָהּ אֵת זֶה? אֲלָא הַקֶּב"ה קִדְּם שְׁבָרָא אֵת
הָעוֹלָם הִיָּה נִסְתָּר יְהוֹ"ה, אַחֲרַיָּה כֶּה הַתַּפְּשֻׁטָּה ה' לְמַטָּה, וְנֶאֱמַר בָּהּ וְהָאֶרֶץ הִיתָה תוּהוּ
וּבָהוּ, וְסוּד הַדְּבָר - אֲלָה תּוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאֶרֶץ בְּהַבְרָאם, בָּהּ בְּרָאם. הָרִי לָהּ שְׁהִיָּה
לְבוֹשָׁה תוּהוּ.

ובגין דא כי לא המטיר יי אלהים עד לא הוה נחית נביעו עלה בגין דאדם אין דהוה בעלה לעילא סתים באין עד דאתפשט ה' מן יה'ו דאיהו בינה דאיהו מקורא דנביעו דאיהי נקודה סתימא ומתמן והשקה את כל פני האדמה וקודם דנחתת הוה קודשא ברין הוא בונה עולמות ומחריבן, בגין דא הוה נביעו נחית ביהוה זמנא הוא שירותא מחסד הדא הוא דכתיב (תהלים פ' ט) אמרתי עולם חסד יפנה ובגין דא לא תוהו בראה לשבת יצרה ואתמר ביה לא טוב היות האדם לבדו דלא תוהו בראה.

תרגום לעברית

ובגלל זה כי לא המטיר ה' אלהים, עדין לא היה יורד השפע שלה בגלל שאדם אין, שהיה בעלה נסתר באין. עד שהתפשט ה' מן יה'ו, שהוא בינה, שהוא מקור השפע, שהיא נקודה נסתרת, ומשם השקה את כל פני האדמה. וקדם שירדה היה הקדוש ברוך הוא בונה עולמות ומחריבן, בגלל זה היה השפע יורד באותו זמן היא ראשית מחסד, והו' שכתוב (תהלים פט) אמרתי עולם חסד יפנה. ובגלל זה לא תהו בראה לשבת יצרה, ונאמר ביה לא טוב היות האדם לבדו, שלא תהו בראה.

טקסט הזוהר

ובזמנא דהוה תוהו אמר אלהים לנח קץ כל בשר בא לפני וגו' קץ דיצחק דאתמר ביה כי אותה ראיתי צדיק לפני דאי אנת הוית בעי רחמי עליהו לא אתחרבו ואיהו הוה אמר ליה ברמז בגין דיבעי רחמי עליהו ולא ימות משיח דאיהו מסטרא דשמאלא.

תרגום לעברית

ובזמן שהיה תוהו, אמר אלהים לנח, קץ כל בשר בא לפני וגו', קץ של יצחק שנאמר בו כי אתה ראיתי צדיק לפני, שאם אתה היית מבקש רחמים עליהם, לא נחרבו. והוא היה אומר לו ברמז כדי שיבקש רחמים עליהם, ולא ימות משיח שהוא מצד השמאל.

אמר ליה והא בונה עולמות ומחריבן קודם דאתברי עלמא הוה אלא מגיד מראשית אחרית דקודשא בריה הוא הוה במחשבתיה כל דרין דהוה בונה ואתחריבו קודם דאתבריו חזא דהו עבדין עובדין דיתחריבו וכיון דברא חשב כאילו חריב לון ודא ממלל עד סוף יומין דאלין תולדין בישינ והו גרמין דנהר יחרב ויבש יחרב בבית ראשון ויבש בבית שני נביעו דיליה בתרין עלמין שכינתא עלאה ושכינתא תתאה ולנח אתגלייא מה דהוה ומה דעתיד למיהוי ולא בעא רחמי עליהו עד דאתא משה ובעא רחמי דעתידין הו ישראל דלא יפקון אלא חד מעיר ושנים ממשפחה מסטרא דגבורה דהוי דייגין ויתחזר עלמא לתהו.

תרגום לעברית

אמר לו, והרי הנה עולמות ומחריבן קודם שנברא העולם? אלא מגיד מראשית אחרית, שהקדוש ברוך הוא הנה במחשבתו כל הדורות שהנה בונה, ונחרבו קודם שנבראו. ראה שהיו עושים מעשים שיחרבו, וכיון שברא, חשב כאילו החריבו, וזה מדבר עד סוף הימים שאלה תולדות רעות, והיו גורמים דנהר יחרב ויבש. יחרב בבית ראשון, ויבש בבית שני. הנביעה שלו בשני עולמות, שכינה עליונה ושכינה תחתונה. ולנח התגלה מה שהיה ומה שעתיד להיות, ולא בקש עליהם רחמים, עד שבא משה ובקש רחמים, שעתידים היו ישראל שלא יצאו אלא אחד מעיר ושנים ממשפחה, מצד הגבורה שהיו דנים, והחזר העולם לתהו.

טקסט הזוהר

ובגין דבעא משה רחמין עליהו שמאל דוחה ולא יפקון ביה ישראל וימין מקרבא דאיהי ימינא מטי כלפי חסד ומשה בגין דיהב גרמיה עליהו יתב תוקפא לדרגיה דאיהו עמודא דאמצעיתא דאיהי אורייתא דאתיהיבת בימינא הדא הוא דכתיב (דברים ל"ג)

מימינו אֲשֶׁ דֵּת לָמוּ וּבִגִּין דָּא פּוֹרְקָנָא בִּיה תִּלְיָא הָדָא הוּא דְכָתִיב (בראשית מ"ט) לֹא יָסוּר שִׁבְט מִיְהוּדָה עַד כִּי יָבֹא שִׁילָה דְאִיהוּ מֹשֶׁה בְּחוֹשְׁבָנָא.

תרגום לעברית

ובגלל שֶׁמֹּשֶׁה בִּקֵּשׁ עֲלֵיהֶם רַחֲמִים, הִשְׁמָאל דּוֹחָה וְלֹא יֵצְאוּ בָּהּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, וְיִמִּין מְקַרְבֵּת שֶׁהִיא יִמִּין מִטָּה כָּלפִי חֶסֶד. וּמֹשֶׁה, בְּגִלְל שְׁנָתָן עֲצָמוֹ עֲלֵיהֶם, נָתַן תִּקְוָה לְדִרְגָּתוֹ, שֶׁהִיא עֲמוּד הָאֲמִצְעִי, שֶׁהִיא תוֹרָה שְׁנִתְּנָה בְּיִמִּין. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (דברים לג) מִימִינוֹ אֲשֶׁ דֵּת לָמוּ, וּבְגִלְל זֶה הִגְאָלָה תְּלוּיָהּ בּוֹ. זֶהוּ שְׁכָתוֹב (בראשית מט) לֹא יָסוּר שִׁבְט מִיְהוּדָה, עַד כִּי יָבֹא 'שִׁילָה', שֶׁהוּא מֹשֶׁה בְּחוֹשְׁבֹן.

טקסט הזהור

יָסוּד צְדִיק בִּיה סו"ד תִּהְיֶה שְׁמָאל דּוֹחָה אֶף עַל גַּב דְּאוֹקִימָנָא בִּיה (בראשית מו) כָּל הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לִיעֲקֹב מִצְרִימָה שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ בְּגִין דְּאִתְקַשְׁר בְּשְׁמָאלָא וְיִמִּין מְקַרְבֵּת בְּגִין דְּתִלְיָא מִנִּיה עֲמוּדָא דְאֲמִצְעִיתָא דס"ו אינון שְׁשִׁים מַסְכְּתוֹת וְשִׁיתָא סְדְרֵי מִשְׁנָה דְאִתְיִהִיבוּ מִגְבוּרָה דְאִיהִי שְׁמָאלָא שְׁשִׁים גְּבוּרִים אִתְקַרְיָאוּ דְנִטְלָן מִגְבוּרָה דְתַמָּן אוֹרִייתָא דְבַעַל פָּה דְאִיהִי שְׁכִינְתָא תַתָּא כָּלְלָא דס' מַסְכְּתוֹת וְשִׁיתָא סְדְרֵי מִשְׁנָה דְתוֹרָה שְׁבַכְתָּב לְפּוּמָא לֹא גָלִי בְּגִין דְעִתִּידָה שְׁמָאל דְאִיהִי פּוּמָא לְאִדְחִיָּא.

תרגום לעברית

יָסוּד צְדִיק בּוֹ סו"ד תִּהְיֶה שְׁמָאל דּוֹחָה, אֶף עַל פִּי שְׁפָרְשָׁנוּ בּוֹ כָּל הַנֶּפֶשׁ הַבָּאָה לִיעֲקֹב מִצְרִימָה שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ, בְּגִלְל שְׁנִקְשָׁר בְּשְׁמָאל, וְיִמִּין מְקַרְבֵּת כִּי תְלוּי מִמְנָה עֲמוּד הָאֲמִצְעִי, שְׁשִׁים וְשֵׁשׁ הֵם שְׁשִׁים מַסְכְּתוֹת, וְשִׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה שְׁנִתְּנוּ מִגְבוּרָה שֶׁהִיא שְׁמָאל. שְׁשִׁים גְּבוּרִים נִקְרְאוּ שְׁנוּסְעִים מִגְבוּרָה, שְׁשֵׁם תוֹרָה שְׁבַעַל פָּה, שֶׁהִיא שְׁכִינָה תַתְּחוֹנָה, כָּלְלָא שֶׁל שְׁשִׁים מַסְכְּתוֹת וְשִׁשָּׁה סְדְרֵי מִשְׁנָה. שְׁתוֹרָה שְׁבַכְתָּב, לְפָה לֹא הִתְגַּלְתָּה, בְּגִלְל שְׁעִתִּיד שְׁמָאל, שֶׁהִיא פָּה, לְהִדְחוֹת.

ובגין כך איהו סתים הכי פורקנא בלבא ופומא דאיהו גלייא לא אתגלי פורקנא ובגין דכלא תלייא בימינא אמר הנביא (ישעיה נ"ג) וזרוע יי על מי נגלתה על מי ודאי דאתמר ביה (איכה ב) מי ירפא לך הדא הוא דכתיב (איכה ב') מ'ה אעידך מ'ה אדמה לך (שמות ג) ואמרו לי מה שמו במ'ה ייתי זמנא ובמ'ה אסוותא הדא הוא דכתיב (איכה ב) מה אשנה לך ואנחמך וגו' מי ירפא לך, דמשנה איהו מה שמו וביה תהא נחמתך ובגין דא כפל קודשא בריך הוא שמייה משה משה חד על פורקנא קדמא וחד על בתרייתא ובגין דא (שמות יד) אז ישיר משה אז שר לא נאמר אלא אז ישיר.

תרגום לעברית

ולכן הוא מסתיר כך הגאולה בלב, והפה שהוא גלוי לא מתגלה הגאולה, ובגלל שהכל תלוי בימין, אמר הנביא (ישעיה נג) וזרוע ה' על מי נגלתה. על מי ודאי, שנאמר בה מי ירפא לך, זהו שכתוב (איכה ב) מ'ה אעידך מ'ה אדמה לך, ואמרו לי מ'ה שמו, במ'ה יבא הזמן, ובמ'ה תבא רפואה. זהו שכתוב (שם) מה אשנה לך ואנחמך וגומר, מ'י ירפא לך, שמשנה הוא מ'ה שמו ובו תהא נחמתך. ובגלל כך כפל הקדוש ברוך הוא שמו משה משה, אחד על גאולה הראשונה, ואחד על האחרונה, ובגלל זה אז ישיר משה. אז שר לא נאמר, אלא אז ישיר.

טקסט הזוהר

עשיראה בתפלה ודא שכונתא עלה אתמר (תהלים י"ז) תפלה לדוד שמעה יי צדק ודוד ברוח קודשא אמר באחרית יומין דגלותא, אמר על ישראל (תהלים י"ז) בחנת לבי פקדת לילה. ולית לילה אלא גלות ואיוב מה דאמר כולא הוא משל על ישראל דאמר (איוב ז) כלה ענן וילה, ושטן בעא לקטרגא ליה ואמר קודשא בריך הוא (איוב לה) איוב לא בדעת ידבר אוף בייעקב בגין דחזא ברוחא דקודשא דוחקא דגלותא (עד כאן מההשמטות)

עֲשִׂירִי בַתִּפְלָה, וְזוֹ שְׂכִינָה, וְעֲלֶיהָ נֶאֱמַר (תהלים יז) תִּפְלָה לְדָוִד שְׁמֶעָה ה' צְדָקָה. וְדָוִד בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ אָמַר בְּאַחֲרִית הַיָּמִים שֶׁל הַגָּלוּת, אָמַר עַל יִשְׂרָאֵל (שם) בְּחִנָּתָ לְבִי פָקַדְתָּ לִּילָהּ, וְאֵין לִילָה אֲלָא גָלוּת, וּמָה שֶׁאָמַר אִיּוֹב הַכֹּל הִנֵּה מְשָׁל עַל יִשְׂרָאֵל שֶׁאָמַר כָּלָה עֲנֵן וַיִּלָּה, וְהַשֶּׁטֶן רָצָה לְקַטְּרֵג לוֹ, וְאָמַר הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִיּוֹב לֹא בִדְעַת יַדְבָּר. אַף בִּיעֲקֹב כֹּה, בְּגִלְל שְׂרָאָה בְּרוּחַ קְדֹשׁ אֵת דַּחַק הַגָּלוּת: ע"כ.

טקסט הזוהר

וַיַּעֲקֹב בְּגִין דְּחֶמָּא בְּרוּחָא דְקוּדְשָׁא דוּחֶקָא דְגָלוּתָא בְּתַרְאָה בְּסוּף יוֹמֵיָא (אמר (בראשית כח) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיִּלֵּן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ וּבָא לֵילִיא דְגָלוּתָא וְאָמַר) (בראשית לב) וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ. וּפְלִיג עֲמָא קוּדִישָׁא בְּגָלוּתָא לְג' סְטָרִין. כְּמָא דְאֵת אָמַר, (בראשית לג) וַיֵּשֶׁם אֵת הַשְּׁפָחוֹת וְאֵת יִלְדֵיהֶן רַאשׁוֹנָה בְּרִישָׁא בְּגָלוּתָא דְאָדָם, וְאֵת לָאָה וַיִּלְדֶּיהָ אַחֲרוֹנִים. וְאֵת רַחֵל וְאֵת יוֹסֵף אַחֲרוֹנִים. וּבְגִין דְּחֶמָּא בְּתַר כֵּן עֲנִיּוּתָא וְצַעֲרָא דְלֶהוֹן אָמַר (בראשית כח) וְשָׁכַתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי וְאָמַר וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגֵד לְלַבֹּשׁ.

תרגום לעברית

וַיַּעֲקֹב, בְּגִלְל שְׂרָאָה בְּרוּחַ הַקֹּדֶשׁ דַּחַק שֶׁל הַגָּלוּת הָאַחֲרוֹנָה בְּסוּף הַיָּמִים, [אמר (בראשית כח) וַיִּפְגַּע בַּמָּקוֹם וַיִּלֵּן שָׁם כִּי בָא הַשֶּׁמֶשׁ, וּבָא הַלֵּילָה שֶׁל הַגָּלוּת, וְאָמַר] (שם לב) וַיִּירָא יַעֲקֹב מְאֹד וַיֵּצֵר לוֹ. וְחֶלֶק אֵת הָעַם הַקְּדוֹשׁ בְּגָלוּת לְשִׁלְשָׁה צְדָדִים, כְּמוֹ שֶׁנֶּאֱמַר (שם לג) וַיֵּשֶׁם אֵת הַשְּׁפָחוֹת וְאֵת יִלְדֵיהֶן רַאשׁוֹנָה, בְּרִישָׁא בְּגָלוּת אָדָם. וְאֵת לָאָה וַיִּלְדֶּיהָ אַחֲרוֹנִים וְאֵת רַחֵל וְאֵת יוֹסֵף אַחֲרוֹנִים. וּבְגִלְל שְׂרָאָה אַחֲרָא כֹה עֲנִיּוּת וְצַעֲרָא שֶׁלָּהֶם, אָמַר (שם כח) וְשָׁכַתִּי בְּשָׁלוֹם אֶל בֵּית אָבִי. וְאָמַר, וְנָתַן לִי לֶחֶם לֶאֱכֹל וּבְגֵד לְלַבֹּשׁ.

וְדוֹד בְּגִין גְּלוּתָא אָמַר (שמואל ב ז) רָעַב וְעֵיף וְצָמָא בְּמַדְבָּר, בְּגִין דְּחָמָא שְׂכִינְתָּא חֲרִיבָה יְבֻשָּׁה הָיָה נָטִיל צַעֲרָא בְּגִינְהָא. לְבַתֵּר דְּחָמָא דְּהָדָרִין יִשְׂרָאֵל (בתשובה) בְּחֻדָּה, תְּקִין עֶשֶׂר מִינֵי נְגוּנִין. וּבִסוּף כָּלָהּוּ אָמַר (תהלים קב) תִּפְלָה לְעֵנִי כִּי יַעֲטוּף (נ"א תִּקֵּן י' מִינֵי תִלִּים, וּבִסוּף כָּלָהּוּ תִפְלָה לְדוֹד הָטָה יי אֲזַנְךָ עֲנֵנִי. חֲדָא דְכָלָהּוּ צְלוּתִין דְּבִגִּינְיָהּוּ מִתַּעֲטָפִין קָדָם מַלְכָּא. וְלֹא הוּוּ עָאֲלִין עַד דִּיעוּל צְלוּתָא דְעֵנִי אִמַר תִּפְלָה לְעֵנִי כִּי יַעֲטוּף) וְהִיא צְלוּתָא דְעֵטִיף כָּל צְלוּתִין קְדָמָהּ עַד דִּיעוּל צְלוּתָא דִּילֵיהּ. בְּגִין דָּא אֲקָדִים עֵנִי לְכָלָהּ.

תרגום לעברית

וְדוֹד, בְּגִלְל הַגְּלוּת אָמַר (שמואל ב יז) רָעַב וְעֵיף וְצָמָא בְּמַדְבָּר. בְּגִלְל שְׂרָאָה שְׂכִינָה חֲרִיבָה יְבֻשָּׁה, הָיָה נוֹטֵל צַעֲרָא בְּגִלְלָהּ. אַחֲרָה שְׂרָאָה שִׁישְׂרָאֵל חוֹזְרִים [בתשובה] בְּחֻדָּה, תְּקִין עֶשֶׂר מִינֵי נְגוּנִים, וּבִסוּף כָּלָם אָמַר (תהלים קב) תִּפְלָה לְעֵנִי כִּי יַעֲטוּף [נ"א: תִּקֵּן עֶשֶׂר מִינֵי תִלִּים, וּבִסוּף כָּלָם תִּפְלָה לְדוֹד הָטָה ה' אֲזַנְךָ עֲנֵנִי, אַחַת שְׂכָל הַתִּפְלוּת שְׂבַגְלָל מִתַּעֲטָפִים לִפְנֵי הַמֶּלֶךְ, וְלֹא הָיוּ נִכְנָסוֹת עַד שֶׁתִּכְנַס תִּפְלַת הָעֵנִי, אִמַר תִּפְלָה לְעֵנִי כִּי יַעֲטוּף], וְהִיא תִפְלָה שְׁעוּטָפָת כָּל הַתִּפְלוּת לְפָנֶיהָ עַד שֶׁתִּכְנַס תִּפְלָתוֹ, לְכֹן הִקָּדִים עֵנִי לְכָלָם.

טקסט הזוהר

מֵאֵן צְלוּתָא דְעֵנִי. דָּא צְלוּתָא דְעַרְבִית דְּאִיהִי רְשׁוֹת בְּפָנֵי עֲצָמָה בְּלֹא בַעֲלָהּ. וּבְגִין דְּאִיהִי בְּלֹא בַעֲלָהּ אִיהִי עֲנִיָּה יְבֻשָּׁה (ברשות כל אינש) וְצָדִיק עֵנִי יְבֻשָּׁה דָּא זִרְעָא דִּיעֲקֹב דְּאִיהוּ בְּרִשׁוֹת כָּל אוֹמִין דְּעֲלָמָא וְדָמִיא לְצְלוּתָא דְעַרְבִית דְּאִיהִי לִילִיא דְּגְלוּתָא.

מהי תפלת העני? זו תפלת ערבית שהיא רשות בפני עצמה בלי בעלה, ומשום שהיא בלי בעלה, היא עניה ויבשה, וצדיק עני יבש זה זרע יעקב, שהוא ברשות כל אמות העולם, ודומה לתפלת ערבית שהיא לילה של הגלות.

טקסט הזוהר

וצלותא דשבת איהי צדקה לעני כמה דאוקמוה מארי מתניתין שמש בשבת צדקה לעניים (דעניים מתנחמי בארץ דשמשא (בשבתא) דשבתא). ובגין דא צריך בר נש למהוי איהו כעני לתרעא דמלכא בצלותא דעמידה בכל שית יומין דחול בגין שכינתא. ומתעטרף לה בעטופא דמצוה דציצית כעני. ויהא בתפילין כאביון לגבי תרעא דאיהו אדנ'י. דהכי סליק לחושפ'ן היכ'ל. ודא איהו אדנ'י שפתי תפתח.

תרגום לעברית

ותפלת שבת היא צדקה לעני, כמו שבארוה בעלי המשנה, שמש בשבת צדקה לעניים [שעניים מתנחמים בדרך של שמש של שבת]. ולכן צריך אדם להיות כמו עני לשער המלך בתפלת עמידה בכל ששת ימי החל בשביל השכינה, ומתעטרף לה בעטוף של מצוה של ציצית כמו עני, ויהיה בתפילין כמו אביון אצל השער שהוא אדנ'י. שכה עולה לחשבון היכ'ל. וזהו אדנ'י שפתי תפתח.

טקסט הזוהר

וכד אפתח פומיה בצלותא דערבית נשרא קא נחית ביומין דחולא לקבלא בגדפהא צלותא דליליא. ודא נוריא'ל אתקרי אוריא'ל מסטרא דחס'ד, ונוריא'ל מסטרא דגבורה דאיהו נור דליק, דאתמר ביה (דניאל ז) נהר דינור וגו'.

וּכְשֶׁפִּוֹתָחַ פִּיּוֹ בַתְּפִלַּת עֶרְבִית, נוֹחַת נֶאֱשֶׁר בִּימֵי הַחַל לְקַבֵּל בְּכִנְפָיו תְּפִלַּת הַלֵּילָה. וְזֶה
נִוְרִיא'ל נִקְרָא אֲוִרִיא'ל מִצַּד שֶׁל חֶסֶד, וְנִוְרִיא'ל מִצַּד שֶׁל גְּבוּרָה, שֶׁהוּא גֵר דּוֹלֵק,
שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (דְּנִיאל ז) נִהַר דִּינֹור וְגו'.

טקסט הזהור

וּבְצִלּוֹתָא דְשַׁחֲרִית אַרְיָה נָחִית לְקַבְּלָא צִלּוֹתָא בְּדִרְוּעוּי וְגִדְפוּי דְאַרְבַּע גְּדָפִין (ס"א
אֵית) לְכָל חִיָּה דָא מִיכָאֵל. וּבְצִלּוֹתָא דְמִנְחָה שׁוֹר נָחִית לְקַבְּלָא (נ"א צִלּוֹתָא) בְּקִרְנֵי
וְגִדְפוּי וְדָא גְּבִרִיאֵל. וּבְשַׁבַּת נָחִית קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּג' אֲבָהֶן לְקַבְּלָא בֵּת יְחִידָא דִּילִיָּה
בְּהוֹן. וְדָא רָזָא דְשַׁבַּת ש' ב' ת יְחִידָא דִּילִיָּה. בְּהֵהוּא זְמַנָּא חִיוּן עֲלָאִין דְאַתְקִרִיאוּ
בְּשִׂמְא דִּי פִתְחִין וְאַמְרִין (תְּהִלִּים כד) שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם.

תרגום לעברית

וּבַתְּפִלַּת שַׁחֲרִית אַרְיָה נוֹחַת לְקַבֵּל תְּפִלָּה בְּזִרְעוֹתָיו וּכְנָפָיו, שְׂאֲרַבַּע כְּנָפִים [יש] לְכָל
חִיָּה, זֶה מִיכָאֵל. וּבַתְּפִלַּת מִנְחָה שׁוֹר נוֹחַת לְקַבֵּל [נ"א: תְּפִלָּה] בְּקִרְנֵי וּכְנָפָיו, וְזֶה
גְּבִרִיאֵל. וּבְשַׁבַּת נוֹחַת הַקֹּדֶשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּשִׁלְשֶׁת הָאֲבוֹת לְקַבֵּל הַבֵּת יְחִידָה שְׁלוֹ בְּהֶם,
וְזֶה סוּד שֶׁל שַׁבַּת, ש' בֵּת יְחִידָה שְׁלוֹ. בָּאוּתוֹ זְמַן הַחַיּוֹת הָעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁנִּקְרְאוּ בְּשֵׁם שֶׁל
י', פּוֹתְחִים וְאוֹמְרִים, (תְּהִלִּים כד) שָׂאוּ שְׁעָרִים רָאשֵׁיכֶם וְהִנָּשְׂאוּ פִתְחֵי עוֹלָם.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (כ"ד ע"א) ♦

טקסט הזהור

בְּהֵהוּא זְמַנָּא מִתְּפִתְחִין שְׁבַעַה הִיכָלִין. הִיכַל קְדָמָא הִיכָלָא דְאַהֲבָה. תְּנִינָא הִיכָלָא
דִּירָאָה. תְּלִיתָאָה הִיכָלָא דְרַחֲמִי. (תְּקוּנִים כב). רְבִיעָאָה הִיכָלָא דְנְבוּאָה דְאַסְפִּקְלָרִיאָה
דְנִהָרָא.

באותו זמן נפתחים שבועה היכלות. היכל הראשון - היכל האהבה. שני - היכל היראה.
שלישי - היכל הרחמים. רביעי - היכל הנבואה באספקלריה המאירה. חמישי - היכל
הנבואה באספקלריה שאינה מאירה. ששי - היכל הצדק. שביעי - היכל הדין.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס - שימוש לא מסחרי - שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.